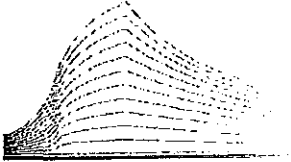

792 + dca

Kopie
art. 792 GW
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

1338
Ⓟ

Repertoriumnummer 2014 / 10013
Datum van uitspraak 2 december 2014
Rolnummer 2014/AR/361

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Brussel

Arrest

17^e kamer,
burgerlijke zaken

Aangeboden op 05 DEC. 2014
Niet te registreren D'HOOGHE KI

COVER 01-00000052581-0001-0013-01-01-1

1338

1. STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST BEVOEGD VOOR DE PROVINCIE LIMBURG, met maatschappelijke zetel gevestigd te 3500 HASSELT, Koningin Astridlaan 50 bus 1,
appellant,

vertegenwoordigd door Mr. Andy BEELEN, advocaat te LEMACHE Christian, advocaat te 3800 SINT-TRUIDEN, Tongersesteenweg 60

tegen

1. De heer , wonende te KORTESSEM,
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. LEENDERS Patrick, advocaat te 3700 TONGEREN, Elfde Novemberwal 16

2. Mevrouw , wonende te KORTESSEM,
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. LEENDERS Patrick, advocaat te 3700 TONGEREN, Elfde Novemberwal 16

1.

Het hof put zijn rechtsmacht uit een dagvaarding tot hervatting en voortzetting van het geding na verwijzing door het Hof van Cassatie op verzoek van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST, bevoegd voor de Provincie Limburg (hierna "STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR") betekend op 24 januari 2014.

Bij arrest van 24 oktober 2013 heeft het Hof van Cassatie het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 4 november 2009 gedeeltelijk vernietigd en de zaak verwezen naar het hof te Brussel.

Het arrest van het hof te Antwerpen werd slechts vernietigd *"in zoverre het oordeelt dat de tenuitvoerlegging onrechtmatig is voor de periode tot en met 30 augustus 2006 en het oordeelt over de kosten"*.

Het arrest werd dienvolgens niet vernietigd in de mate dat het, het Incidenteel hoger beroep ongegrond heeft verklaard.

Het hof te Antwerpen had het hoger beroep dat door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR was ingesteld tegen het vonnis van 20 november 2008 van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren – waarbij het verzet van en tegen een bevel van 14 november 2006 en een uitvoerend beslag op hun roerende goederen van 19 januari 2007 gegrond werd verklaard *"voor wat de periode van*

verbeurte dwangsommen betreft van 30 juni 2006 tot en met 30 augustus 2006 en er geen verbeuring van dwangsommen is voor de in voormelde exploiten betekende periode van 30 juni 2006 tot en met 30 augustus 2006 – ongegrond verklaard om reden dat de termijn als bedoeld in artikel 1385 bis 4de lid Ger. W. slechts ingaat op het moment van de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is bepaald (derwijze dat – steeds volgens het hof te Antwerpen – de termijn om de dwangsom te verbeuren slechts aanvang nam één jaar te rekenen vanaf de betekening van het vonnis van de dwangsomrechter *in casu* vanaf 30 augustus 2006, daar waar de dwangsommen gevorderd worden voor de periode van 30 juni 2006 tot en met 10 oktober 2006).

Bij arrest van 24 oktober 2013 heeft het Hof van Cassatie het arrest van het hof te Antwerpen vernietigd omdat dit er ten onrechte van uitgaat dat er na het verstrijken van de uitvoeringstermijn nog een respijttermijn zou gelden dewelke begint te lopen vanaf de betekening van de beslissing.

2.

Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt van 14 juni 2005 werd | veroordeeld om over te gaan tot herstel in de oorspronkelijke staat van een perceel gelegen te | en dit binnen een termijn van 12 maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag vertraging.

Het vonnis is in kracht van gewijsde getreden op 29 juni 2005.

Het vonnis werd op 30 augustus 2005 aan | betekend met de uitdrukkelijke vermelding dat vanaf 29 juni 2006 een dwangsom zou verbeuren van € 125 per dag zolang het bevolen herstel niet wordt gemeld aan de stedenbouwkundige inspecteur.

Op 24 oktober 2006 werd door de diensten van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR een proces-verbaal van vaststelling van de uitvoering van het vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt, opgesteld.

Op 14 november 2006 werd een bevel tot betalen van de dwangsommen voor de periode van 30 juni 2006 tot en met 10 oktober 2006 betekend. Op 19 januari 2007 werd uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd voor een bedrag van € 13.459,40 waarvan € 12.875 in hoofdsom (dwangsommen vanaf 30 juni 2006 tot en met 10 oktober 2006 aan € 125 per dag).

Volgens de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR is de dwangsom verbeurd vanaf 30 juni 2006 tot en met 10 oktober 2006 en zijn het bevel en het navolgende beslag op roerende goederen dienvolgens conform (1) aan de veroordeling, zoals deze werd uitgesproken door de dwangsomrechter en (2) aan de wijze van naleven van het bevel van de

1341

dwangsomrechter zoals vastgesteld overeenkomstig de regels van artikel 152 van het (toenmalig van toepassing zijnde) Decreet van 18 mei 1999.

3.

De rechter op verwijzing dient in de plaats van de rechter wiens beslissing vernietigd werd, een volledige beslissing te nemen binnen de mate waarin de zaak bij hem aanhangig is ¹.

Cassatie van een vonnis of een arrest, hoe algemeen de bewoordingen waarin zij is uitgesproken ook mogen zijn, is beperkt tot de draagwijdte van het middel dat de grondslag ervan vormt ².

Zelfs, in geval van vernietiging zonder precisering van de omvang ervan, is deze in de regel beperkt tot de punten van de beslissing waartegen het cassatieberoep is gericht. (Art. 1082, lid 1, 1095 en 1110 Ger.W.) ³.

en stellen thans voor het hof een incidenteel hoger beroep in en nieuwe vorderingen die luiden als volgt:

"Het hoger beroep tegen de Beschikking a quo m.b.t. tot de revindicatie van de quad, laattijdig en dus ontoelaatbaar te verklaren;

Het hoger beroep voor het overige toelaatbaar, doch ongegrond te verklaren;

Akte te nemen van het incidenteel hoger beroep ingesteld bij huidige besluiten, en voor de periode van 30.06.2006 t.e.m. 10.10.2006 te zeggen voor recht dat geen verbeuring der dwangsommen heeft plaatsgevonden, en in ondergeschikte orde bijkomend van 12.09.2006 t.e.m. 10.10.2006;

Dienvolgens het beslag uitgaande van het ambt van Peter THEUWIS, gerechtsdeurwaarder met zetel te 3630 MAASMECHELEN, Dokter Haubenlaan 29, te doen opheffen binnen de 48 uren na betekening van de beslissing;

¹ Cass. 30 september 2013, <http://www.cass.be> op datum, arrest nummer C.12.0345.F; Pas. 2013, I, 1831.

² Cass. 21 juni 1982, Arr.Cass. 1981-82, 1312; Pas. 1982, I, 1226, concl. CHARLES – zie ook : C. STORCK, « Le renvoi au juge du fond dans la procédure en cassation en matière civile », Imperat Lex, Liber amicorum Pierre Marchal, Larcier, Brussel 2003, 218.

³ Cass. 31 mei 2013, <http://www.cass.be> op datum arrest nummer C.11.0701.N; Pas. 2013, I, 1219; RW 2014-15, 140, noot-; P&B 2014, 8.

Appellant te horen veroordelen om binnen vierentwintig uren na betekening van de uitspraak vrijwillig opheffing te verlenen;

Te horen zeggen voor recht dat bij gebreke aan vrijwillige opheffing binnen de gestelde termijn, de beslissing als opheffing zal gelden, en alleszins een dwangsom op te leggen a rato van 250 euro per vastgestelde overtreding in verdere uitvoering van het vonnis;

Namens [] te zeggen voor recht dat het roerend beslag ongeldig is voor wat betreft de POLARIS 2x4 Quad, en het beslag op te heffen binnen de 48 uren na betekening van beschikking op straf van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging;

In ondergeschikte orde de tenuitvoerlegging van de dwangsom te schorsen totdat de dwangsomrechter zelf uitspraak heeft gedaan over een vordering overeenkomstig artikel 1385quinquies Ger. W.;

Appellant alleszins te veroordelen tot de kosten van het hoger beroep, in hoofde van [] en [] begroot op:

- Rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.210,00 euro;

Voor het overige de beschikking a quo te bevestigen;"

In de mate dat [] en [] thans een "nieuw" incidenteel hoger beroep instellen tegen het vonnis van de beslagrechter te Tongeren van 20 november 2008, is dit incidenteel hoger beroep niet ontvankelijk.

Het hof van beroep te Antwerpen heeft bij arrest van 4 november 2009 uitspraak gedaan over ditzelfde incidenteel hoger beroep. Het hof te Antwerpen heeft dit incidenteel hoger beroep ongegrond verklaard en tegen deze beslissing hebben [] en [] geen cassatievoorziening ingediend.

Het Cassatiearrest van 24 oktober 2013 heeft het arrest van het hof van beroep te Antwerpen enkel vernietigd "in zoverre het oordeelt dat de tenuitvoerlegging onrechtmatig is voor de periode tot en met 30 augustus 2006 en het oordeelt over de kosten".

Het Hof van Cassatie heeft "de aldus beperkte zaak" nar het hof te Brussel verwezen.

Het hof alhier is dienvolgens niet gevat en kan niet gevat worden van andere eisen of vorderingen dan deze, die betrekking hebben op het beperkte rechtspunt waaromtrent het Hof van Cassatie een verbreking van het arrest van het hof van beroep van Antwerpen heeft uitgesproken.

Alle andere beslissingen zowel van de beslagrechter te Tongeren als van het hof van beroep te Antwerpen hebben dienaangaande gezag van gewijsde.

Het hof stelt overigens vast dat _____ en _____ in hun beroepsconclusie voor het hof alhier, geen enkel middel of argument ontwikkelen om dit nieuwe "incidenteel hof beroep" te staven.

4.

_____ en _____ houden ten onrechte voor als zou de door de correctionele rechtbank te Tongeren bepaalde hersteltermijn van één jaar slechts aanvang nemen na de datum van de betekening van de beslissing van de bodemrechter.

Het arrest van 11 februari 2011 van het Benelux gerechtshof⁴ kan als volgt samengevat worden:

"Artikel 1, lid 3 en lid 4, van de Eenvormige wet 26 november 1973 betreffende de dwangsom moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de rechter een hoofdveroordeling uitspreekt en hiervoor een uitvoeringstermijn bepaalt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van deze veroordeling met oplegging van een dwangsom zonder respijttermijn, de dwangsom verbeurd is indien zowel de uitvoeringstermijn is verstreken als betekening heeft plaatsgehad.

Uit het stilzwijgen van de rechter omtrent de termijn voor het verbeuren van de dwangsom mag niet worden afgeleid dat de termijn die bepaald is voor de uitvoering van de hoofdveroordeling, ook geldt als termijn die wordt toegestaan voor het verbeuren van de dwangsom en die wat de dwangsom betreft pas begint te lopen vanaf de betekening..

Artikel 1, lid 4, van de Eenvormige wet 26 november 1973 betreffende de dwangsom moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de rechter een termijn bepaalt om de hoofdveroordeling uit te voeren vanaf het ogenblik dat de hoofdveroordeling in kracht van gewijsde is getreden, dit artikel niet verhindert dat de rechter een langere termijn voor het verbeuren van de dwangsom toestaat, berekend vanaf de betekening van de beslissing, dan de termijn toegestaan voor de uitvoering".

⁴ Beneluxhof nr. A 2010/1, 11 februari 2011, <http://www.courbeneluxhof.be/>, concl. DUBRULLE, G.; *Benelux Jur.* 2011, 147, concl. DUBRULLE, G.; *RW* 2011-12, 1073, concl. DUBRULLE, G., noot WAGNER, K.; *TMR* 2011, 241, noot LEFRANC, P.

De arresten van het Hof van Cassatie van 11 juni 2011⁵ kunnen als volgt samengevat worden:

“De uitvoeringstermijn geeft de schuldenaar de gelegenheid de veroordeling uit te voeren; gedurende die termijn kan hij geen dwangsom verbeuren, daar de dwangsom slechts verschuldigd is indien de hoofdveroordeling niet of niet tijdig is uitgevoerd; art. 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt niet de voorwaarden voor het verlenen van die uitvoeringstermijn. (Art. 1, derde en vierde lid dwangsomwet).

De respijttermijn geeft de schuldenaar nog enige tijd de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de dwangsom verbeurt; voor die respijttermijn geldt art. 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek. (Art. 1, derde en vierde lid dwangsomwet).

Het staat aan de rechter te bepalen of hij naast de uitvoeringstermijn ook een respijttermijn toekent. (Art. 1385bis, derde en vierde lid Ger.W., art. 1, derde en vierde lid dwangsomwet).

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn; daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening. (Art. 1385bis, derde en vierde lid Ger.W., art. 1, derde en vierde lid dwangsomwet).

Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend. (Art. 1385bis, derde en vierde lid Ger.W., art. 1, derde en vierde lid dwangsomwet).

Zowel het Benelux-Gerechthof als het Hof van Cassatie stellen dat - tenzij andersluidende uitspraak door de dwangsomrechter - de uitvoeringstermijn (dit is de termijn waarover de schuldenaar beschikt om zich naar de veroordeling iets te doen of iets niet te doen, beschikt) een aanvang neemt vanaf het ogenblik dat de hoofdveroordeling (dit is de uitspraak die bij niet naleven ervan de dwangsom doet verbeuren) in kracht van gewijsde is getreden.

Gedurende de uitvoeringstermijn kan er geen dwangsom verbeuren. Maar de dwangsom is wel verschuldigd indien de hoofdveroordeling niet of niet tijdig is uitgevoerd nadat de uitvoeringstermijn is verstreken en voor zover de beslissing inmiddels is betekend.

⁵ Cass., 17 juni 2011, <http://www.cass.be> op datum, arresten C.08.0073.N en C.06.0639.N; Pas. 2011, I, 1695 en 1699.

De termijn die de rechter toekent voor de uitvoering van de hoofdveroordeling (uitvoeringstermijn) onder verbeurte van een dwangsom, waarbij het herstel van de plaats in de vorige staat werd bevolen, is niet een termijn waarbij de rechter met toepassing van artikel 1385bis, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek kan bepalen dat, na de betekening van de uitspraak waarbij ze is vastgesteld, de dwangsom tot zolang niet zal verbeuren (respijttermijn).

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn zodat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend een zelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening⁶.

Concreet betekent dit dat wanneer de rechter – zoals te dezen - geen speciale respijttermijn heeft voorzien, de dwangsom verbeurt vanaf de betekening van de beslissing in de hypothese dat de uitvoeringstermijn reeds voordien verstreken was.

In de hypothese dat de uitvoeringstermijn nog niet verstreken is op het moment van de betekening van de beslissing, dan verbeurt de dwangsom vanaf het moment dat de uitvoeringstermijn verstreken is.

Voorname uitlegging is conform aan de wet (artikel 1, lid 3 en 4 van de eenvormige wet betreffende de dwangsom).

Te dezen kan de dwangsom dienvolgens verbeuren vanaf 30 juni 2006 (het vonnis van de bodemrechter was betekend op 30 augustus 2005) tot op de datum van volledig herstel. Het behoort aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR om het bewijs bij te brengen dat het herstel niet was uitgevoerd op 30 juni 2006 en ook niet tussen 30 juni en 30 augustus 2006.

Uit de processen-verbaal van 28 juli 2006 en 12 september 2006 (stuk 3 in het dossier van appellant) blijkt dat op deze data het herstel niet volledig was gebeurd. Uit het proces-verbaal van 11 oktober 2006 (zelfde stuk, zelfde dossier) blijkt dat op die datum alles opgeruimd en verwijderd is.

5.

In tegenstelling tot hetgeen I en I voorhouden blijkt het feit dat zij de veroordeling hen opgelegd door de correctionele rechtbank te Tongeren zouden nageleefd hebben niet uit brieven van hun raadsman, noch uit foto's.

⁶ Cass. 15 maart 2011, <http://www.cass.be> op datum, arrest nummer P.10.1282.N; *Ius & Actores* 2012, 187; *Pas.* 2011, I, 803 ; Cass., 17 juni 2011, www.cass.be, rolrs. C100386N; C100115N; C100502N.

1346

Artikel 152 van het Decreet Ruimtelijke Ordening houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999⁷, bepaalde:

“De overtreder brengt de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen onmiddellijk, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte indien hij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig heeft uitgevoerd. Daarop wordt door de stedenbouwkundige inspecteur onmiddellijk en na controle ter plaatse een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt.

De stedenbouwkundige inspecteur zendt een afschrift van het proces-verbaal van vaststelling aan de gemeente en de overtreder.

Behoudens bewijs van het tegendeel, geldt enkel het proces-verbaal van vaststelling als bewijs van het herstel en van de datum van het herstel.”

Te dezen bekritiseren _____ en _____ de vaststellingen van de processen-verbaal van 28 juli en 12 september 2006, zonder evenwel het tegenbewijs te leveren.

De vraag of een proces-verbaal - naar de stelling van _____ en _____ - onvoldoende duidelijk en precies zou zijn is niet dienstig nu op _____ en _____ de bewijsplicht rust van het tegendeel van wat in de processen-verbaal gesteld is. Met andere woorden, _____ en _____ moeten het positief bewijs leveren (niet door een theoretische kritiek, maar door stukken) dat zij de beslissing van de correctionele rechtbank geheel hebben uitgevoerd en op welke datum zij dit hebben gedaan en dit alles vóór 30 augustus 2006.

Voor wat de periode betreft na 30 augustus 2006 is het vonnis van de beslagrechter te Tongeren definitief gezien het afwijzen van het incidenteel beroep ertegen door het hof van beroep te Antwerpen (zie hiervoor).

_____ en _____ houden voor dat zij de kwestieuze loods hebben gesloopt en dat zij alle afbraakmaterialen hebben opgestapeld op het perceel van de buur. Zij verwijzen hiervoor naar de foto's gehecht aan de processen-verbaal van 28 juli 2006 en 12 september 2006, waarop volgens hen te zien is dat de afbraakmaterialen "achter" de scheidingsdraad tussen hun perceel en dat van de buur zouden zijn opgestapeld. De foto's zijn niet dienstig om het bewijs te leveren waar zich de scheidingslijn zou bevinden tussen het perceel dat eigendom is van _____ en _____ en het perceel dat eigendom is van de buur.

⁷ Voordat dit met ingang van 1 september 2009 vervangen werd door het B.Vl.Reg. van 15 mei 2009 (BS 20 augustus 2009 (ed. 2))

10-05-2015

1347

Maar dergelijk bewijs is niet relevant te dezen.

De correctionele rechtbank heeft immers beslist dat alle materialen afkomstig van de afbraak dienden "te worden afgevoerd naar een erkende stortplaats". Nu en zelf voorhouden dat de afbraakmaterialen niet waren afgevoerd naar een erkende stortplaats maar dat zij deze op het perceel van de buur hadden opgestapeld, blijkt uit de eigen verklaringen van I en dat zij zich – vóór 11 oktober 2006 - niet aan de strafrechtelijke beslissing met herstelmaatregel hebben gehouden.

Zij falen dienvolgens in het bewijzen van het tegendeel van hetgeen in de processen-verbaal van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR is gesteld.

6.

Het hof doet te dezen recht als appelrechter van de beslagrechter.

Overeenkomstig artikel 1385quinquies Ger. W. kan enkel de rechter die een dwangsom heeft opgelegd, op vordering van de veroordeelde de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten gedurende de door hem te bepalen termijn of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Die exclusieve bevoegdheid brengt met zich mee dat in een executiegeschil betreffende de eventueel verbeurde dwangsom de rechter, die niet de dwangsomrechter is, niet vermag te beslissen dat de dwangsom wegens overmacht niet is verbeurd (art. 1385quinquies Ger.W.; art. 4, lid 1 Dwangsomwet) ⁸.

Wanneer de rechter kennis neemt van een geschil betreffende de tenuitvoerlegging van een dwangsom (art. 1385quater Ger.W.), is hij niet bevoegd de onmogelijkheid vast te stellen om aan de hoofdveroordeling waarvoor een dwangsom is uitgesproken te voldoen en is hij evenmin bevoegd de dwangsom te verlagen of op te heffen. (Art. 1385quinquies Ger.W.) ⁹.

In de mate dat de vordering van en zo moet begrepen worden dat zij vorderen dat de looptijd van de dwangsom zou opgeschort worden is hun vordering niet toelaatbaar (de beslagrechter, thans het hof heeft aangaande dit gedeelte van de vordering geen rechtsmacht).

⁸ Cass. 2 mei 1996, <http://www.cass.be> op datum, arrest nummer C.93.0536.N; Arr. Cass. 1996, 384; P.&B. 1996, 207, noot; R.W. 1996-97, 656, noot.

⁹ Cass. 12 mei 2006, Arr.Cass. 2006, 1095; <http://www.cass.be> op datum, arrest nummer C.05.0451.F, concl. DE KOSTER, P.; Pas. 2006, I, 1129, concl. DE KOSTER, P.

1348

en vorderen thans minstens dat het hof de tenuitvoerlegging van de dwangsom zou opschorten teneinde hen toe te laten aan de dwangsomrechter het milderen van de dwangsom te vorderen.

In de mate dat zij thans het hof – als beslagrechter – vragen om de tenuitvoerlegging van de dwangsom tijdelijk op te schorten met name totdat de dwangsomrechter zich zal uitgesproken hebben, is hun verzoek niet gegrond.

en hebben immers minstens sedert de uitspraak van het Hof van Cassatie (24 oktober 2013) kennis van de toepassing van de heersende rechtspraak in hun dossier. Indien zij de dwangsomrechter daadwerkelijk wilden vatten van een vordering tot milderen of opschorten van de dwangsom, dan hebben zij hiertoe meer dan een volledig jaar de tijd gehad.

De enkele omstandigheid dat zij inmiddels geen enkel initiatief hebben genomen toont met zekerheid aan dat het middel enkel wordt ingeroepen teneinde te trachten aldus de rechtsgang te vertragen.

Het staat en overigens alsnog vrij de dwangsomrechter te vatten doch er is geen aanleiding opdat hiertoe de verbeurte van de dwangsommen zou opgeschort worden.

7.

De vordering van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR is dienvolgens gegrond, het incidenteel hoger beroep van en is niet ontvankelijk.

De vordering van en tot het milderen van de dwangsom is onontvankelijk.

De vordering van en tot het opschorten van de verbeurte van de dwangsom totdat de dwangsomrechter zich zal hebben uitgesproken, is niet gegrond.

8.

De vordering die ertoe strekt een uitvoerend beslag, rechtsgeldig of niet te horen verklaren, is een niet in geld waardeerbare vordering in de zin van de wetgeving inzake rechtsplegingvergoeding.

Het basisbedrag bedraagt € 1.320.

en dienen veroordeeld te worden tot al de gerechtskosten.

OM DEZE REDENEN,
Het hof,
Rechtsprekende op tegenspraak,

Gezien artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken;

1.

Verklaart het hoger beroep tegen het vonnis van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 20 november 2008 ontvankelijk en deels gegrond;

Hervormt het bestreden vonnis in de mate

- dat het beslist heeft dat *“de betekening bevel dd. 14 november 2006 en het exploit van uitvoerend roerend beslag dd. 19 januari 2007 nietig zijn voor wat de periode van verbeurte dwangsommen betreft van 30 juni 2006 tot en met 30 augustus 2006 en er geen verbeuring van dwangsommen is voor de in voormelde exploiten betekende periode van 30 juni 2006 tot en met 30 augustus 2006”*, en
- dat het en tot 2/3de van de kosten veroordeelt en de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR tot 1/3de van de kosten veroordeelt;

doet deze beslissingen te niet en binnen deze perken opnieuw recht doend:

- verklaart het verzet van en tegen het bevel van 14 november 2006 en tegen het uitvoerend roerend beslag van 19 januari 2007 ontvankelijk doch ongegrond;
- verklaart het beslag betekend door gerechtsdeurwaarder Peter THEUWIS te Maasmechelen op 19 januari 2007 rechtsgeldig;

2.

Verklaart het thans voor het hof ingestelde incidenteel hoger beroep onontvankelijk;

3.

Verklaart de nieuwe vordering tot het opschorten van de looptijd van de dwangsommen onontvankelijk;

4.

Verklaart de nieuwe vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de dwangsom totdat de dwangsomrechter uitspraak heeft gedaan ongegrond;

5.

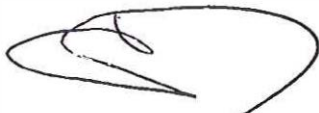
Veroordeelt ; en ; tot de kosten van alle aanleggen, wat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST bevoegd voor de Provincie Limburg betreft begroot op 247,39 € (dagvaardingskosten) + 1.320 € (rechtsplegingsvergoeding) voor de procedure in eerste aanleg, 696,68 € (dagvaarding na Cassatie), 210 € (rolrecht hoger beroep) + 1.320 € (rechtsplegingsvergoeding)

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de 17de kamer van het Hof van Beroep te Brussel, op

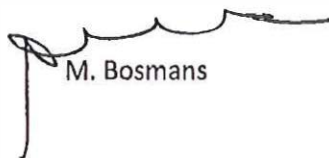
- 2 - 12 - 2014

Waar aanwezig waren :

L. BETTENS	Raadsheer dd. Voorzitter
M. BOSMANS	Raadsheer
D. DEGREEF	Raadsheer
N. VANHAASSEL	Griffier

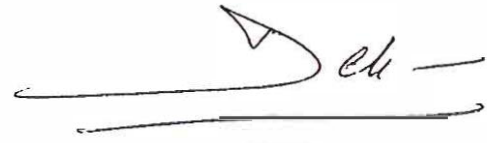
N. Vanhassel

M. Bosmans

D. Degreef

L. Bettens

- 2 - 12 - 2014

PAGE 01-00000052581-0013-0013-01-01-4

